

Připomínky k novele školského zákona (20. 1. 2020)

- profesní sekce vedoucích pracovníků a pracovníků přímo řízených organizací
- některé připomínky zaslány členy přímo na sekretariát (prosím o doplnění a zaslání kompletu zpět na moji e-mailovou adresu)

Obecně lze se snahou o lepší kontrolu vydávání PO souhlasit. Stejně tak je vhodné reagovat úpravou i na situace, kdy zákonní zástupci nekonají. Také snížení administrativy se jistě nikdo nebrání. Přesto členové sekce upozornili na několik problémů.

§ 16, odstavec (5)

Několik vyjádření zpochybňuje, zda je vhodně provedena úprava dle zdůvodnění:

- podpůrná opatření, která nepředstavují/nepředstavují **podstatný zásah** do podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání
- velmi *nejasně definováno*, může se stát předmětem sporů

§ 16b

Jen je škoda, že škola nemá sama oprávnění žádat ŠPZ o stanovení podpůrného opatření dítěti. Zvláště u poruch chování spojených s agresivitou je to na dlouhé lokty → požádá rodiče, aby dítě prošlo vyšetřením pro stanovení PO, rodič má 30 dnů k vyjádření, nesouhlasí-li může se škola obrátit na OSPOD, které má 3 měsíce na vyjádření, pokud vůbec vydá souhlas, pak další 3 - 4 měsíce než se po objednání ke ŠPZ k něčemu škola dobere → a v podstatě uběhne celý školní rok, kdy může dítě hlava nehlava mlátit spolužáky a škola neustále řešit stížnosti ostatních rodičů na to, že je jejich dětem ubližováno, případně na pokles kvality vzdělávání, protože projevy dítěte se SVP téměř neumožňují ve třídě učit. Nějak to s právy těchto lidí na úkor práv všech ostatních přeháníme.

§ 16c

vytvoření dalšího, nového orgánu, který by měl dle předkladatelů odstranit mezikrajové rozdíly, ale poměrně zásadním způsobem ovlivní délku rozhodovacího procesu a navíc: posuzovací osoba a její finanční zabezpečení – finanční prostředky, které ušetří na poskytovaných PO budou nakonec nižší než náklady na zřízení a provoz...?

§ 18

MŠMT: Vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu je nárokové podpůrné opatření (viz § 16 odst. 2 písm. f). Proto není na místě, aby jej ředitel školy povoloval. Z toho důvodu se povolování ponechává pouze pro žáky s mimořádným nadáním.

Sekce: domníváme se, že je pak nutná přinejmenším i úprava § 165 odstavce 2a; nehledě na to, že existují i právní názory, že rozhodování o právech a povinnostech je vždy nutné vést v režimu správního řízení...

Přidávám ještě jeden rozhodnější názor člena sekce, který však zřejmě nelze uchopit jako připomínku. Znamenalo by to kompletně přepsat paragrafy 16. Sekce jej využije při dalších jednáních o podobě společného vzdělávání:

Novelizovat §16 je zcela zbytečná práce.

problém inkluze:

Péče o žáky SVP a nadané rozhodně byla dobrá myšlenka, naprosto špatně se uchopila a nelze ji uřídit, protože ŠPZ diagnostikuje, „vaří kaši“, je pod tlakem Vyhl. 27 a předpisů, času a přiznejme i nemalé skupiny klientů, kteří je doslova atakují při prvním školním neúspěchu, topí se v papírech, škola „pojídají kaši“, bojí se termínů, admin.chyb, hledá asistenty a realizuje podpůrná opatření stručně řečeno.

Mezi ŠPZ a ZŠ probíhá administrativní kolotoč, který se stále vylepšuje, novelizuje.

Autoři tohoto modelu neznali ani základní logistická pravidla. Ten systém je přece dynamický a musí se umět sám řídit. Řídit jej zákony, jejich novelami včetně této navrhované je přece nesmysl, to nepůjde. Stát to musí jen kontrolovat, zákony systém regulovat – to jde jen u životaschopného projektu.

řešení inkluze:

Systém musí mít jednoho pána – tedy buď poslat pracovníky ŠPZ do škol, aby diagnostikovali na místě, zajistili péči na místě a kontrolovali péči na místě, odpadlo by neskutečně pokynů, předpisů, administrativy a ředitel školy by samozřejmě byl držen na uzdě, aby se inkluze nevymkla financím, což se zatím neustále děje – to je dost náročný model zejména pro ředitele škol

Nebo škola – nikoli rodiče – posílá žáky na vyšetření, žáci se po vyšetření stanou klienty ŠPZ, žák se po vyšetření vrací do své školy s asistentem pedagoga - zaměstnancem ŠPZ, a pracuje dál ve své škole. Odpadla by všechna administrativa, asistenti by byli odborníky pravidelně školenými, ředitel ŠPZ by byl zodpovědný za vyšetření i následnou péči (včetně péče o asistenty) a samozřejmě držen na uzdě s financemi. Tento model jede bezchybně v Rakousku více než 20 let.

Mgr. Petr Pečenka
předseda RV profesní sekce VP a PŘO